# una prova de maduresa ben superada

nici decisiu. Arribava una prova de foc per al Girona, ahir al camp del Lugo. La jornada del dissabte situava el Getafe a quatre punts de l'ascens directe, i el Cadis s'havia posat a cinc al migdia. Calia veure com reaccionaven els jugadors de Pablo Machín davant un Lugo que encara està immers a la lluita per les sis primeres posicions de la classificació. El més important era sortir molt concentrats per evitar anar a remolc en el marcador i evitar que els gallecs poguessin portar el partit al seu terreny. Va fer bé el Girona de pressionar a dalt en la sortida de pilota del seu adversari, va encertar també l'entrenador a l'hora de situar tres jugadors de perfil més físic al mig del camp i dos davanters. Davant tantes baixes en els carrilers el dubte era si Pablo Machín continuaria apostant pel sistema de joc habitual o bé realitzaria alguna modificació en la línia defensiva, fidel a la defensa de tres centrals i dos bandes. El recurs va ser col·locar Jonas Ramalho a la dreta i Cifu a l'esquerra. De seguida es va posar de cares el partit, en la primera arribada a l'àrea el Lugo es feia el 0-1 en pròpia porta i en la segona Samuele Longo era decisiu provocant el penal que ell mateix executava per aconseguir el segon. El que va fer molt bé el Girona era aconseguir acabar la majoria de jugades d'atac: les dues primeres van ser gol però les següents es convertien en tir, rematada, falta o córners favorables. Per defensar, la variable era posicionar Portu sobre Fernando Seoane, l'objectiu era aconseguir inquietar-lo per tal que no pogués organitzar el joc, els dos davanters endarrerien la seva posició ja que es col·locaven entre els centrals i els laterals i al mig camp a Pere Pons i Rubén Alcaraz els tocava córrer més distancia per tal de cobrir els espais. En alguns moments la pressió era tan alta que els marcatges es convertien en situacions d'un per un en defensa.

Ordre defensiu i solidesa.

Ahir l'equip es va construir a partir de l'ordre defensiu, l'alineació mostrava que la prioritat era defensar bé, ser compactes i estar ordenats defensivament, l'objectiu passava per ser forts en totes les zones del camp i intentar mantenir la porteria a zero, era el moment de posar els fonaments des del darrere i a partir d'aquesta premissa anar a guanyar els tres punts. Tot va ser més fàcil amb els dos gols d'avantatge ja que la confiança que semblava perduda es va tornar a recuperar, l'equip va tornar a mostrar bones sensacions i es trobava còmode sobre el terreny de joc.

Segona part controlada.

No es podia caure en l'error de Tenerife, era important mantenir la concentració, no cometre errades i evitar que el rival entrés en el partit. Luis César va modificar el seu plantejament a la segona part, va deixar Fernando Seoane als vestidors per situar un davanter de referència com és Pablo Caballero. El canvi implicava més joc directe per part del locals, que buscaven desplaçaments en llarg en el mateix moment que només deixaven dos jugadors a la zona de creació. Ho va entendre molt bé el Girona que es mantenia fort en defensa i aprofitava la superioritat numèrica al mig camp per sortir amb espais; Longo, Sandaza i Portu van disposar d'ocasions molt clares per fer el tercer i deixar el partit sentenciat.

Experimentats. Tot i que al final encara va tocar patir en la jugada del penal favorable al Lugo, l'equip va saber estar en el temps afegit; es va aconseguir que en els últims cinc minuts no passés res, que l'adversari no pogués acostar-se a la porteria de Bounou i es va controlar la pilota a camp contrari. Aquests últims moments van tornar

a ser una nova prova per a l'equip, superada amb bona nota.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/05/01/prova-maduresa-ben-superada/843668.html?utm_source=rss